

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od štiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

Brezpravnost slovenskega jezika pri višji sodnji v Gradcu.

Od Drave, 7. julija.

Notica v današnjem listu „Slovenskega Naroda“, da ni verjetno, da je dr. Julij Kosjek, odvetnik v Gradcu, pisatelj članka v „Tagespostu“ z dne 5. julija 1897., št. 184, natisnjene pod šifro dr. J. K., nam je povod za nastopni članek.

Uredništvo se moti, če misli, da je imenovani dr. J. Kosjek še Bog ve kako sloveč in znamenit odvetnik. Njegova slava je že davno izginila. Spominjamo se, da je svoje dni „Tagesposta“ prinesla celo vrsto člankov iz peresa dr. J. Kosjeka, na slavo odstopivšemu vitezu Waserju. Tudi ti članki so bili natisnjeni pod šifro dr. J. K. Mož je peval ditirambično hvalo vitezu Waserju, temu prototipu laži, krivice in hudobije. Slavitelj takega „kriminalista“ à la Waser ne zasluži resnega odgovora; tak slavitelj smeši sam sebe in le listi à la „Tagespost“ odpirajo mu svoje predale.

Toda če smo Kosjekove slavo-pise na čast Waserju kaznovali s tistim zaničevanjem, katerega je vreden v neprikrasni meri „kriminalist“ Waser sam, ne moremo prezreti članka dr. J. Kosjeka, objavljenega pod zaglavjem „Zur Frage der Verhandlungssprache beim Oberlandesgerichte Graz“.

Ne bomo pa reagirali na neslane trditve dr. J. Kosjeka, češ, da mi slovenski odvetniki ne znamo točno, stvarno in razumljivo v slovenskem jeziku p'edirati. S to neumno trditvijo slepi dr. Kosjek le sam sebe in tiste, ki mu verjamejo. Slovenske stranke mu tega nikdar ne bodo verjele, o tem sme prepričan biti, in tudi višji sodniki v Gradcu, ki so večinoma pokorni adepti graškega šovinizma, kakor je zloglasni Waser izbrani produkt tega šovinizma, mu tega ne bodo mogli verjeti.

Neki drugi pasus dr. Kosjekovega članka pa mora naravnost vzbuditi največjo ogorčenost vsakega pravico- in resnicoljubnega človeka; dr. Kosjek piše: „Welchen Sinn soll die Öffentlichkeit des Ver-

fahrens haben, wenn die Verhandlungssprache nicht die im Orte übliche, allgemein verständliche, sondern eine fremde ist?“

Po dosedaj veljavnih osnovnih zakonih (čl. 19.) zajamčena je ravnopravnost vseh deželno-navadnih jezikov v šoli in v uradu. Ta zakon se z novim civilnopravnim postopnikom nikjer ni predrugačil ali spremenil. Nobenemu človeku ni dosedaj na pamet prišlo glede ravnopravnosti jezika razločevati mej ustmeno in pismeno rabo jezika; v nobeni postavi ni sledu ali senčice dokaza za domnevanje, da ravnopravnost pismene rabe jezika z drugim jezikom ne obsega ravnopravnosti ustmenega govora. Da zamorejo nemški in nemčurški juristi onemogočiti uporabo našega jezika v uradih, izmislili so si z največjo sofistiko fikcijo, da je slovenski jezik sicer „Landessprache“, a ne „landesübliche Sprache“, torej nima postavne ravnopravnosti z nemškim jezikom tudi v slovenskih pokrajinah.

Kdo se ne smeje takim trditvam? Sedaj pa pride učeni g. dr. Kosjek in skuša tega kozla na najneumnejši način prevrtniti; on se ne ozira na dosedanja pojma: „Landessprache“ in „landesübliche Sprache“, ampak ustvari neki novi terminus pod imenom „eine im Orte übliche Sprache!“ Temu v kraju sodišča navadnemu jeziku pripisuje ta mož cel največjo važnost, češ, po tem jeziku se morajo stranke ravnati radi principa javnosti, če tudi tega jezika ne umejo in če tudi so se smele v predhodnem pismenem postopku posluževati drugega jezika, ki v zadevnem kraju ni navaden.

Ti nemški juristi sučejo in ožemajo pojme kakor se njim v svojo korist pripravno zdi. Sedaj trdijo, da imajo samo v deželi navadni jeziki zajamčeno ravnopravnost, ne pa tudi deželni jeziki; drugokrat pa vržejo oba pojma v koš in trdijo, da ima največjo važnost v kraju sodišča navadni (im Orte des Gerichtes üblich) jezik. Ali ni to prava, pravcata nesmisel? Pravniku treba najprej logike in doslednosti. Koga hoče dr. Kosjek s temi kozlo-skoki v kozji rog uguati? Menda katerega gornještarskega kozlička, koje ima g. Wolf navado nazivati

„Gebirgstrottel“. Drugi človek ne more obsedeti na take limanice.

Člankar dr. J. Kosjek trdi, da je slovenski jezik v Gradcu tuj (fremd) jezik. Gradec je stolno mesto kronovine, v kateri biva v kompaktni masi dobra tretjina prebivalcev slovenske narodnosti. Da je naš jezik deželni jezik, tega ta modri jurist menda sam ne bode zanikal. Če nas dr. Kosjek oziroma izpodbijani senatov sklep deželnega nadsodišča s svojim jezikom kot tujce postavlja pred vrata, ne more biti nobenega razloga več proti zahtevi, da se za spodnji Štajer ustanovi deželno nadsodišče v Ljubljani. Mi Slovenci to želimo, da zamoremo jednako z drugimi narodi vred z višjimi sodniki v svojem jeziku razpravljati. Nemcem, posebno tistim Nemcem, ki so si še ohranili le količkaj zdrave pameti in poštenja, mora to naše stremljenje le po godu biti; saj se s tem oprostijo teh šmentanih tujcev. Vlada pa mora temu obojestranskemu jednake-mu stremljenju tembolj ugoditi, ker se interesu avstrijskega mišljenja le ustreza, če se šovinizem graških radikalcev kolikor mogoče utesi in kolikor mogoče v ozko strugo potlači.

Mi smo torej dr. J. Kosjeku le hvaležni, če je usta svoje modrosti tudi v tem slučaju odprl in razodel svoje tajne namene.

Vzemimo pa stvar od druge strani! Ustnost razprave je tudi v drugi instanci po novem sodnem redu obligatorično načelo. Prizivni spis in prizivni protispis morata biti signirani od odvetnikov. Kar se tiče ustne razprave pred sodnim dvorom druge instancije, določa § 486. nov. s. r., da najprej člen prizivnega senata stvar kot poročevalec razlaga. V tem razlaganju pa poročevalec ne sme izraziti svojega mnenja o slučaju. Na to je zaslišati stranke z njihovimi razkladanji.

Zakon ne pravi strankine zastopnike, ampak stranke. Lahko se torej pripeti slučaj, da pride samo slovenskega jezika zmožna stranka osebno k prizivni razpravi v Gradec. Po mnenju g. dr. J. Kosjeka, oziroma po izpodbijanem sklepu Ledenigovega senata, stranka ne sme slovenski raz-

LISTEK.

Gabrijela.

Novela. — Spisala Zmagoslava K-r.
(Konec.)

Strmeli so ljudje, ko se je razodelo, koliko premoženje je zapustil notar Cvetko in da pripade vsa ta bogatija po oporoki brezpogojno Gabrijeli.

„Srečo ima“, so dejali „zdaj ji bo še boljše kot prej!“ in radovedno so čakali kako se bo vedla Gabrijela, ko prvič po svoji bolezni pride v mesto.

Nekateri so se že veselili, in posebno neka vrsta gospej in gospodičen je imela napravljen že cel načrt, kako se bo postopalo proti mladi vdovi in kako se ji bo jasno kazalo svoje preziranje. Toda ljudomile soditeljice so se zmotile v svojih računih.

Gabrijele sploh ni bilo v Ljubljano, in tudi dr. Cvetko se je vrnil na Dunaj.

* * *

Moj Bog, kako hitro minejo leta! Kakor bi mignil, izgine leto . . . dve . . . tri . . .

No, taci resni misli niso imela sicer ko sem v jeseni stopala po ulicah prijazne Gorice.

Vedro, modro nebo se je razpenjalo nad mestom, in zrak je bil čist in mil, da so se mi slastno širila prsa. Imela sem časa do štirih popoldne, ko se je odpeljal vlak, a tedaj je bilo

vedva deset. Znancev in znank nimam v Gorici, in tako sem mirne vesti stopala po mestu, zdaj se ustavila tu, zdaj tamkaj brez pravega namena in smotra.

Tako sem počasi, krog sebe gledaje, dospela v prijeten park „Giardino publico“ ter z zanimanjem ogledovala krasne nasade. Stopala sem po belem pesku ter se nazadoje precej utrudila.

Zamudila sem se precej pri svojem šetanju, ker raz zvonikov zvonilo je poldne, a kar nič nisem bila voljna hiteti nazaj v mesto h kosilu. Naposled se obrnem proti mali skupini cipresnih dreves, kjer se mi je zdelo, da stoji tamkaj vendar kaka klopčica, da si nekoliko oddahnem in da trudni moji udje zadobe potreben odmor.

Bila sem že čisto blizu, ko šele pazim, da klopčica ni prazna — dama v elegantni cestni toaleti je slonela ondi. Že sem hotela tiho oditi, ko mi obrne svoj obrn svoj obraz. Iznenadeno sem zrla v lepe oči nekdanje Gabrijele, sedanje vdove.

Tudi ona me je spoznala takoj. Na mojem obrazu se je pač gotovo še brala osuplost in iznenadenost, ko Gabrijela brez vsake zadrege ostane, stopi k meni in mi rijazno poda proko.

„Kako mi je drago — kaj pa je vas napotilo semkaj v Gorico?“ vprašala me je prostodušno.

No in jaz sem ji povedala nemnogo pomenljivi povod svojega kratkekega poseta v Gorici ter se

vsela na klop, kjer je tudi že Gabrijela sama zopet slonela.

Vpraševala me je to in ono iz Ljubljane in pripovedovala sem ji kolikor sem vedela o vsem.

Sama se ni spremenila skoro nič; postala je sicer nekoliko polnejša, ali nikakor na škodo svoji lepoti. Ustna so še vedno imele oni smehljajoči, samosvestni izraz, poteze lepega obraza so bile nekoliko ostreje, a prav tako mile ko prej, le oči niso bile več takšne. Nekaj trdega, a čb jednom trudnega, žalostnega je bilo v tem pogledu.

Govorila je dokaj in z velikim sarkazmom, opomnila tu in tam nekaj pri mojem pripovedovanju o ljubljanskih dogodkih, oči pa so se zaiskrile pri takih opazkah nekako sovražno.

Njenih razmer se nisem dotaknila ni z besedico in ona je menda čutila, da se nalašč ogibljem tega, kar bi ji utegnulo biti neljubo.

Nekako hlastno se je obrnila k meni ter me naglo vprašala: „In o meni se li še kaj menijo ljudje?“

Mene je seveda to hitro vprašanje zelo iznenadilo in v svoji zadregi nisem vedela kaj naj odgovorim. Ona pa je dvignila glavo pokonci ter se glasno zasmejala skoro tako zvonko kakor nek-daj v šoli in vendar ne tako; nekaj čudnega, grenkega izražal je ta smeh.

„O ne strašite se,“ je dejala, „nisem vas ho-

kladati, s tem se ji vzame v postavi zjamčena pravica osebnega prednašanja.

Reklo bi se nam, saj je tolmač tukaj. Pa institut tolmačev izpodrine popolnoma načelo neposrednosti; sploh pa tolmač za slovenščino v Ledenigovem senatu! To je vendar anahronizem! Saj znajo vsi člani Ledenigovega senata prav dobro slovenski. Zakaj bi toraj bil tolmač potreben, če stvar tako stoji? Vseh teh eventualnosti ni premislil niti g. dr. J. Kosjek, niti se je oziral na nje zadevni sklep Ledenigovega senata.

Napominanim nedostatom priti je v okom šele s tem, da se ustanovi v Ljubljani višja sodnija za slovenske pokrajine, t. j. za Kranjsko, južno Štajersko in južno Koroško. Če nadsodišče v Trstu neiztirava našega jezika iz svojih uradov, ni razumljivo, zakaj bi nadsodišče v Gradcu teptalo nam zjamčene pravice, osobito jezikovno ravnopravnost; dotični sklep je tem manj razumljiv, ker je Ledenigov senat sestavljen samo iz takih članov, ki so popolnem vešči našega jezika. —n.

V Ljubljani, 11. julija.

Črnagora. S Cetinja se javlja, da so se vršila ondi pod predsedstvom kneza Nikole velika vojaška posvetovanja, katerih so se udeležili vsi poveljniki brigad. Posvetovanja so obravnavala eventualitete, ki se morejo dogoditi na črnogorski in albanski meji, ter način in sredstva za popoljšanje vojske in črnogorskih utrdb.

Rusija in Kitajska. V tekmovalju, kdo bo imel pri kitajskih železnicah največje koristi, je zmagala Rusija. Pridobila si je dovoljenje, da sme sibirsko železnico nadaljevati skozi bogato Mandžurijo in da sme v glavnem mestu, v Kirinu, imeti svojo garnizijo. Ker hoče Kitajska sedaj nadaljevati železnico Tien tsin Šanhai-Kuan do Mukdena in Korina ter do luk Niutivang v Pečilskem zalivu, se ji je Rusija ustavila ter ji zagrozila, da zasede Ili in Kudšo. To severno železnico bi gradili namreč Angleži ter bi imeli ruski luki Talen Wan in Port Arthur ogromno škodo, Angleži pa velik dobiček. Poleg tega bi bil angleški upliv v severni Kitajski tako utrjen, da bi bilo Rusom vsako napredovanje onemogočeno. Rusi imajo seveda namen polagoma in korak za korakom polasčati se Kitajske, zato so jim Angleži povsod na poti.

Špansko-ameriška v jua in mirovno vprašanje. Na obeh straneh, pri Špancih in pri Amerikancih se pojavlja želja po miru. Španci so izgubili Filipine, dve brodovji, mesto Santiago se mora v kratkem podati, admiral Watson se odpravlja na pot preko atlantskega oceana da bombardira španske luke... ne ostane jim torej nobena nada več, da bi dosegli še kak poseben uspeh. A tudi Amerikanci so imeli že velikanske žrtve; troški za vojsko na Filipinih in na Kubi ter za troje ladijav so ogromni; poleg tega pa trpi še ameriška trgovina in ameriška obrt. Amerikanci pa so izgubili tudi že mnogo ljudi in samo 1. in 2. t. m. je padlo na Kubi 22 častnikov in 208 vojakov; ranjenih pa je bilo 81 častnikov in 1203 vojakov. 79 pa jih

še pogrešajo. Tudi Amerikanci torej nimajo posebnega veselja več, da bi se vojna še dolgo nadaljevala. Glasovi o miru se zategatelj pojavljajo i v Madridu i v Washingtonu. Španska vlada sicer noče sama prositi miru, upa pa — in menda tudi deluje na to — da bo posredovala kaka evropska vevlast. Čim dlje traja vojna, tem večjo odškodnino bodo morali Španci plačati Amerikancem. Najpametnejše bi torej bilo, da se sklene mir — takoj, še predao se začno nove krvave bitke.

Dopisi.

Iz logaškega okraja, 10. julija. Pretekli četrtek, 7. t. m., je imelo naše učiteljsko društvo zopet dan, ki zasluži, da si ga zapiše z zlatimi črkami v svoje anale. Okolu osme ure je pridrhal skupni voz iz Logatca v Planino, kjer so prisledli zadnji izletniki ter odpeljal potem veselo družbo preko Studenega v Predjamo. Ko smo po najdaljši uri dospeli v ta zgodovinsko znamenit kraj, in ko smo se v Požarjevi gostilni oddahali in nekoliko pokrepčali ter potem v gradu vpisali v spominsko knjigo svoja imena, je otvoril predsednik, g. Benedek, društveni občni zbor, omenjaje, da obhaja društvo letos svojo desetletnico, da ima baš ono prvo zaslugo, da dobimo vendar enkrat prepotrebne slovenske zemljevide, da imajo sedaj vsi definitivni učitelji v deželi pasivno in aktivno volilno pravico in da se nam bodo prej ali slej uredile tudi nagrade za kmetijski pouk tako kakor s posštenim delom tudi zaslužimo ter se iste tudi pravočasno izplačevale. Gosp. blagajnik Repič je poročal, da ima blagajna navzlic obilnim troškom še vedno primere prebitek in da šteje društvo 44 pravih, 5 podpornih in 1 častnega člana. Delegatom k „Zavezinem“ zborovanji so bili izvoljeni g. ravnatelj Novak iz Idrije, gg. nadučitelj Benedek iz Planine in Kernc iz Gor. Logatca in gg. učitelja Šega iz Dol. Logatca in Perko iz Žrov. V društvenem vodstvu pa ostanejo stari funkcionarji, in sicer: Benedek, predsednik; Šega, namestnik in tajnik; Repič, blagajnik; Dermelj in Kernc, odbornika. Ko se je vzprejelo še nekaj predlogov in sklenilo naročiti društvenikom dva iztisa „Popotnika“, je zaključil g. predsednik s trikratnim Slava-klicem presvitlemu cesarju najdaljši občni zbor. Pod spretnim vodstvom g. Repiča smo si ogledali potem grad in — ko nas je naš amateurfotograf, g. Šega, v spomin na ta veseli dan tudi fotografiral — v svitu plamenic še jamo in njene lepe kavnike. V prijetni družbi g. logarja Mayerja, njegove gospe soproge in gg. tovarišev iz Studenega in Hrenovic nam je potekel le prehitro čas, ko je bilo treba zopet odinuti proti Postejini, kjer nas je čakalo zopet novo presenečenje. Na mizi v Arkovi gostilni nas je čakal iz Ljubljane došli, od 14 tovarišev in 14 županov podpisani brzojavni pozdrav, kojega smo z navdušenim „živili“ vzprejeli. Maj obedom so nas počastili s svojo navzočnostjo vsi postojinski učitelji, g. nadzornik Thuma z gospo in hčerkama ter toliko druge odlične gospode z g. drom. Treotom na čelu, da je bila prostorna soba do zadnjega prostora zasedena. Tu se je vrstilo petje dveh zborov z raznimi napitnicami postojinskih in logaških udeležencev. Poleg komičnih prizorov „Urške“ in „Polonice“ se je vršila tudi prava pravcata bitka na Kubi. Kavalerija je dirjala po sobi in pešaki so „pucali“, da je bilo groza in strah. Le nas vdeležencev ni bilo kar nič strah, kajti vračali smo se šele pozno v noč proti domu z zavestjo in ponosom, da učiteljski stan ni več mej zadnjimi.

nisem brigala dosti zanj in zato me je še bolj osupnilo, ko me nekda oče pokliče k sebi in mi brez daljnih ovinkov pove, da me je notar Cvetko zasnubil in da hoče, da postanem Cvetkova žena. Iz početka sem se branila na vse kriplje, jokala, prosila, pa ni nič pomagalo. Oče, ki mi je prej spregledal vse moje neumnosti, bil je tedaj trd in neizprosni. Mati mi je silila, oče me je priganjal in tako mi naposled ni preostalo drugega nego vzeti Cvetka. On in jaz pač nisva harmonirala v ničem. — Obsojali, vem, da so me, ko je potem prišlo tako. — No, imeli so prav ali pa tudi ne. Kriva nisem bila le jaz, kriv je bil tudi sam. Prileten, razsoden mož moral bi bi vendar uvideti, da jaz, mlado živo dekle nisem bila zanj! —

„Kako je bilo potem, itak veste, ostalo si lahko mislite. — Saj so me vlačili dobri moji prijatelji dovelj po zobeh!

„Ha ha! Ko bi sedaj prišla v Ljubljano, ogibali bi se me človekoljubni ljudje ko da bi bila gobova in čednostne dame bi napravile velik ovink, le da bi ne prišle z mojo grešno osebo v kako dotiko.

„O saj jih poznam! Na me je vse metalo kamenje in se zgrajalo — pred svetom seveda —, na tihem pa so se čudile te nedolžne svetohlinke, kako sem bila vendar neumna in lahkomisljena, da sem znala tako — malo varati.

Iz starotrške sere, 8. julija. Pričakoval sem že pred jednim mesecem, da se oglasi kako spretnije pero in nam opiše lepo slavnost, katero je priredila šolska mladina v Starem trgu pri Ložu v proslavo 50letnice vladanja cesarja Franca Jožefa I. A ker se to ni zgodilo in kakor videti se niti sedaj ne bode, ko se je slavnost na občno željo s istim vzporedom še enkrat ponavljati morala in sicer dne 3. julija t. l., zastaviti moram jaz svoje okorno, zastarelo in zarujavelo pero, ker kaj tako lepega pač ne sme prikriti ostati, ter zasluži javne pohvale. Ne bodem tukaj obširno popisoval vsako točko vzporeda, zadostuje naj le nekoliko površen popis in splošno priznanje, da so se vse točke izborna izvršile. V zadregi bi bil, ako bi hotel kateri prednost dati. In to vam bode vsak priznal, da ne ve kaj bi bolj pohvalil ali deklamacije, petje, kolo, igranje ali živo podobo. Že lep prolog, katerega je zložil učitelj-pesnik g. Gangl, napravil je najboljši utis na poslušalce. Za tem vrstile so se deklamacije. Iz vsacega razreda deklamoval je po jeden deček in jedna deklica. Nihče ni ostal ravnodušen, ko so nastopali ti mali deklamatorji ter z res energično sigurnostjo in neustrašenostjo prednašali svoje lepe in gniljive pesnice pred mnogobrojnimi občinstvom. Deklamacijam sledilo je kolo. Krasota bila je videti 16 belo oblečenih deklic, ki so prepevale lepo pesnico tako točno izvajale precej težke podobe kola. Na to predstavljala se je izborna otroška igrarica: „Jurček gre na tuje“. Kakor se nam je prejšnje omislilo, tako nas je igra res prav presenetila. Mladi nadarjeni diletanti naučili so se svoje uloge temeljito, ter se je čutil vsak v svoji ulogi popolnoma življenega. Krono vsemu pa je postavila k sklepu živa podoba. Soha našega presvetlega cesarja, vsa okrašena z zelenjem in cvetju, stala je na vzvišenem odru. Nad njeno glavo držali sta dve dražestni deklici, oblečeni v belo obleko in s perutnicami, lovorjev venec, spodaj sta pa klečali dve manjši deklici istotako oblečeni. Na vsaki strani stala sta dva dečka predstavljajoč v zastopajoč stanove, na jedni strani učenjak in kmet, na drugi vojak in rokodelc. Ob lepem petju pesni „Avstriji“ in slednjič „Cesarske pesni“ izginila je ta prekrasna podoba za zagrinjalom. A nam udeležencem, kakor tudi šolski mladini, ostane ta dan v trajnem in najlepšem spominu, ker kaj tako lepega nismo pričakovali. Vsa čast vrlému našemu učitelstvu, ki se ni ustrašilo večtedenskega truda, da je mladino tako dobro izučilo in izvežbalo, ter ji s tem vcepilo ljubezen do našega ljubljenege vladarja, ob jednem pa tudi dokazalo svojo požrtvovalnost, lojalnost, ljubezen do mladine in spoštovanje do naše vladarske hiše. Starotrški sosed.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 11. julija.

— (Zopet izzivanje.) V soboto zvečer priredili so „turnerji“ na kazinskem vrtu veselico, s katero so po stari svoji navadi združili drzno provokacijo. Razobesili so po vrtu nebroj lampijonov v velikonemških barvah, pri vratih, katere pa so bile skrbno zaklenjene, pa sta vihrali dve veliki frankfurterici. Da sta bili ti zastavi razobeseni jedino le z namenom, izzivati slovensko prebivalstvo, dokazuje že to, da je bil uhod na vrt zabarikadiran in da so morali gostje skozi vežo in restavracijo na vrt. „Turnerji“ bi bili pač radi na vsak način prouzročili zopet kake izgrede in najbrž bi se bilo tudi kaj zgodilo, da ni začelo deževati.

„Da, res, zelo sem bila, da, zelo neumna!“ In zasmejala se je glasno. Molčala je nekaj časa, potem pa me vprašala nekako sarkastično: „Vam je li znano, kje je sedaj dr. Cvetko?“

Iznenadilo me je to vprašanje in nemo sem odmajala z glavo, ona pa mi je pripovedovala:

„Tam gori na Gorenjem Avstrijskem nekje je; — zdaj ga nisem videla že čez dve leti. —

„Lepo vas prosim, taka dolgo pot iz Avstrijskega semkaj v Gorico!“

„Konec me bo brez tebe“ dejal je, ko sem ga zadnjikrat odslovila — bilo je dobrega pol leta po moževi smrti. — No pa ni ga bilo konec, nasprotno — skesal se je, spokoril in te dni sem dobila elegantno na finem kartonu tiskano naznailo njegove poroke!

„Ha, ha! Tako je vidite v življenju! No, stitela sem seveda.“ — In zazrla se je v jasno nebo, na ustniah pa si ji je zibal oni stari samostvestni posmeh, zamahnila je z roko in dejala: „Kaj mi mar!“ —

Potem sve pa vstali; povabila me je, naj grem z njo na njen dom, ki baje ni bil daleč, pa meni je potekel čas in tako sve obe stopali nazaj v mesto proti kolodvoru, kjer sem se kmalo ukrcala v dolgočasni vroči kupej.

Mahala sem ji še nekaj časa z robcem, ko je stala na peronu, dok me ni odnesel vlak...

tela spraviti v zadrego s tem vprašanjem! Saj veste, zanima me. — No pa saj vse dobro vem. Ti dobrosrčni, nedolžni ljudje obsojajo me na dno pekla, kadar kdo neprevidoma izusti moje ime, a sicer se ne spomnijo na me; njim bi bilo pač vse jedno, je li trohnik kje na kakem pokopališču ali če kje drugje lazim po svetu, a stopiti pred njihove oči bil bi vender greh, in drago bi morala plačati ta pogum. Ha ha! Kakor da bi se jih bala! O ne bojim se čisto nič teh ljudi, samo sovražim jih!“ in stisnila je malo nežno svojo roko, ki je tičala v tenkih glač-rokavicah, v pest, da se je napelo usnje.

„Tukaj ne živim spokorno in ponižno kakor mislijo prijazni moji znanci v Ljubljani. — Čemu! Drugačna itak ne bom in kar je bilo, naj bo! Tu v Gorici je kakor povsod: ženske me črte, možki se mi pa laskajo, in prvo mi je toliko mar ko drugo. Kadar se mi zljubi, zabavam se kakor je meni po volji. Prav za prav sama ne vem, zakaj sem taka, sem li sama kriva ali odgoja ali kaj. — Doma so mi menda pustili malo preveč proste volje! — Ko je prišla starejša moja sestra na sled prvemu mojemu ljubkovanju in me zatožila doma, smejal se je moj papa in ko me je mama hotela nekaj karati, dejal je: Aber ich bitte, lass' doch diese Kindereien!

„No in tako je bilo do 18. leta. Tedaj pa je začel notar Cvetko zahajati k nam. Jaz se seveda

vati. Razon s zastavami izstavlja je gospoda v kani tudi s „Wacht am Rhein“ in enakimi pesmimi, tako da prebivalci Kongresnem trgu niso mogli spati. Čudimo se, da deželna vlada dopušča razobešanje frankfurterskih zastav, da še zdaj ni spoznala, da so te zastave, katere so celo na Dunaju nedavno tega prepovedali razobešiti, predrzno izstavljanje slovenskega prebivalstva, in pangermanska demonstracija, kakršnih se prebivalstvo našega mesta ne bo navadilo; čudimo se pa tudi magistratu, da ni dal teh izstavljenih zastav kratko malo smeti, ampak jih je še varoval s celo armado policistov. Uradni list, ki sicer ignorira ali bagatelizira vsako narodno priredbo, je o tej pangermanski demonstraciji prinesel ditirambičen članek, kar je naravnost škandal.

— (Imenovanje.) Ljubljanski brigadir gosp. Anton pl. Sterzi je imenovan domobranskim divizionarjem v Josefovem.

— (Umrla) je danes po mučni bolezni v starosti 47 let gospa Antonija Noll, soproga urednika in opernega pevca gosp. Josipa Nollja. Pokojnica je v dobi, ko je še Simon Jenko bival v Kamniku, nastopala v tamošnji čitalnici kot diletantinja in pozneje tudi v Ljubljani sodelovala pri nekaterih predstavah „Dramatičnega društva“ v Ljubljani. Pokojnica je bila vrla družica svojega soproga in je uživala najslovesnejše simpatije. Bodi ji zemlja lahka in priazen spomin!

— (Trgovski nedeljski počitek.) Več trgovskih pomočnikov nam piše: V soboto smo čitali v „Slovenskem Narodu“ željo, naj se upelje v trgovinah popolni nedeljski počitek. Strinjamo se s to željo. Vsak drug stan ima ob nedeljah priliko, se odpočiti, samo trgovski pomočnik je vedno uprežen. Največ smo trgovski pomočniki tega sami krivi, ker nimamo nikake organizacije. Samo v organizaciji je moč, posamičnik ne opravi ničesar. Nedeljski počitek bi trgovini prav nič ne škodoval. Občinstvo bi si gotovo vse kar potrebuje preskrbelo v soboto. Organizirajmo se torej in kmalu dosežemo nedeljski počitek!

— (Narodne veselice.) Še nobeno leto ni bilo toliko veselice, kakor letos. V soboto je v „Narodnem domu“ pelo slovensko trgovsko pevsko društvo. To mlado društvo uživa splošne simpatije, v umetniškem oziru zavzema med drugimi pevskega društva jako odlično mesto, a vendar koncert ni bil tako dobro obiskan, kakor bi bil zaslužil. Občinstvo je bilo s koncertom jako zadovoljno. — Pri „Lloyd“ je imela šentjakobsko-trnovska podružnica sv. Cirila in Metoda svojo veselico, na katero se je zbralo izredno mnogo občinstva. „Slovensko trgovsko pevsko društvo“ je izborno pelo, za blagajno družbe sv. Cirila in Metoda so z veliko požrtvovalnostjo skrbele ljubeznive prodajalke sladčič. Mnogo zabave je bilo tudi pri spretno uprizorjeni šaljivi licitaciji raznega blaga; sploh pa je bilo občinstvo z veselico jako zadovoljno in gre prirediteljem in prirediteljem topla zahvala in vse priznanje. — Pevsko društvo „Ljubljana“ je imelo večer pri Virantu veselico, na katero se je zbralo precej društvenih prijateljev. Zabava je bila prijetna.

— (Gozdarskega društva za Kranjske in Primorsko) občni zbor bo od dne 24. do 26. t. m. v Ljubljani.

— (Kmetijska podružnica v Ljubljani) priredi dne 17. t. m. v gostilni g. Fr. Pogačnika p. d. pri Matevžu veselico, katere čisti dohodek je namenjen za napravo kmetijskih strojev.

— (Nespretni biciklisti.) Včeraj je spet več biciklistov povzročilo nesgode. Na Marijinem trgu je neka gospodična podrla na tla staro ženico. Ravno tam je neki kolesar povozil delavko Marijano Gantar.

— (Nesgoda.) Jakob Ogrin, strojni mašič v predilnici, je dne 9. t. m. pri mazanju stroja ponesročil. Kolo stroja ga je prijelo za rokav desne roke in mu zlomilo roko.

— (Tatvina.) Josipu Kolarju, trgovcu s kolesi, ukradel je neznan tat z dvorišča bicikel domačega izdelka.

— (Knezoškof dr. Jeglič v Novem mestu.) Poročajo nam: V petek popoldne pripeljal se je knezoškof dr. Jeglič v Novo mesto birmovat. Že ves teden se je ljudstvo pripravljalo za sprejem. Vse mesto je bilo praznično oblečeno, nešteto zastav je vibralo raz hiš. Meščanje, vsa društva, vsa šolaka mladina, sploh vsa inteligenca je bila zbrana, da pozdravi dostojno knezoškofa. A prav zadnji trenotek preprečila je huda nevihta projektirani slavnostni sprejem. Le g. prošt dr. Elbert, g. župan dr. Schegula in nekaj drugih gospodov pozdravilo je knezoškofa na kolodvoru in v kapitelju, kamor je moral vsled hudega dežja takoj oditi. Ob devetih zvečer priredili so mu serenado, katere so se udeležila vsa društva z meščansko gardo. „Dolenjsko pevsko društvo“ v zvezi z „Glasbeno Matico“ in „Rokodelsko družbo“ zapelo mu je podoknico. Knezoškof se je vsem zahvalil. V soboto zjutraj se je pripeljal še g. deželni predsednik baron Hein. Tudi on je bil slovesno sprejet. V nedeljo ob 11. uri se je vrnilo blagoslovljenje nove bolnice usmiljenih bratov. Potem je bil skupen diné v kapitelju.

— (Promocija.) Danes ob 12. uri popoldne je bil na nemškem vseučilišču v Pragi promoviran doktorjem modroslovja pisatelj g. Ivan Žmavc. Čestitamo!

— (Iz strahu v smrt.) Iz Novega mesta nam pišejo: Pred kratkim pripeljali so v zapor k okrožnemu sodišču v Novo mesto, Marjeto Wolf, doma nekje na Kočevskem, ker je hotela svojega moža s sekuro umoriti. V noči od 7. na 8. t. m. našli so zločinko obešeno v ječi. Zvezala je s trakom krila svoj predpasnik in brisačo, ter se na tem obesila. Govori se, da se je iz strahu pred kaznijo usmrtila. Zapustila je bajê šest mladoletnih otrok.

— („Slovensko bralno društvo“ v Litiji) priredi v korist Preširnovemu spominku keglanje za dobitke. Prične se v četrtek, dne 14. julija, ob 8. uri svečer v Oblakovi gostilni. Zaključí se 28. avgusta t. l. z velikim koncertom.

— (Ni-li to škandal?) Prijatelj našega lista nam poroča: Listal sem v spominski knjigi v Vintgarju in naletel na ljubezniva „All' Heil“ in „Heil und Sieg“. Presenečen sem bil, ko sem izvedel, da tako izstavlja učiteljici S. iz Dobrave in C. iz Jesenic. Na „Südmarkovih“ slavnostih naj le iščeta nemških ženinov s „Heil“, a v Vintgarju naj nam prizanašata s takimi dovtipi!

— (Iz Podbrezja) se nam piše: Letos je jubilejno leto. Šrom Avstrije se prireja veselice, večje in manjše. Tudi naše prijazno Podbrezje se giblje. Dne 24. t. m., ob 5. uri, popoldne priredi šolska mladina, s sodelovanjem domačih pevcev in igralcev veselico, v proslavo petdesetletne cesarjevega vladanja. Vrstilo se bo petje, deklamacije in igre. Večina dohodkov je namenjena za novi šolski harmonij.

— (Sistiranje volitve.) Včeraj nam je došla naslednja brzojavka iz Ormoža: Glavarstvo je v zadnjem trenutku vsled neke pritožbe sistiralo volitve v okrajno bolniško blagajno. S tem je ormoškimi Nemcem ustreglo, kateri bi bili sicer gotovo propadli. — Tu imamo nov dokaz, kako deluje vladni aparat, samo da podpre obstrukcijske stranke in jim ohrani njih krivično posest.

— („Šaleški Sokol“.) Pripravljalni odbor za ustanovitev „Šaleškega Sokola“ je razposlal naslednji poziv: Ko ustanovimo društvo „Šaleškega Sokola“, vabimo v svoj bratovski krog vse tiste, ki se zanimajo za vzvišeno misel sokolsko. Ustanovimo to društvo za naš trg in Šaleško dolino s tem trdnim prepričanjem, da je v sedanjih razmerah jako potrebno, ustanovimo to društvo ne zaradi noše ali zaradi suknje, ampak gremo na to delo s tisto ljubeznijo, katero zasluži dobra reč. Ne samo telesna krepost in čilost, ampak tudi dušna, pravna moč in nevpogljivost so našim geslom; v svojih vrstah hočemo odgojevati moč, narodnjake, značaje! Na podlagi sokolske kreposti in odločne narodne zavesti naj cvete naše društvo! Vi pa vsi, ki z nami jednako čutite, pridite in bodite pozdravljeni z bratovskim sokolskim Na zdar! Ustanovni shod bo v nedeljo dne 17. julija t. l. v hotelu „Avstrija“ v Šoštanj. Vzpored: 1. Sokolske vaje in skupine. 2. Petja. 3. Tamburanje. 4. Bengaličen ogenj. 5. Ples. Vstopnina 30 kr. za osebo. Preplačila se hvaležno vzprejemajo.

— („Lega Nazionale“) to zloglasno društvo za poitalijančevanje primorskih Slovanov, je imelo pred kratkim svoj občni zbor v furlanskem Trziču. „Reichswehr“ potrjuje sedaj, kar so poročali že slovenski listi, da je „Lega“ s tem obnim zborom dosegla popoln fiasco. Furlanski Trzič se za Legaše niti zmenil ni. Navzlic večtedenski reklami je bila udeležba jako pičila, v Trziču pa ni nihče razobešil zastave, ni Legašev nihče sprejel in jim ni nihče zaklical dobro došli.

Telefonična in brzojavna poročila.

Dunaj 11. julija. Konferenca klubovih načelnikov nemških obstrukcijskih strank je trajala včeraj do pozno ponoči. Nje rezultat je doslej negativen, a še ni definitivni. Konference so se udeležili Hocheburger, Hofman-Welenhof in Steinwender za nemškonacionalno stranko, Gross in Pergelt za nemškonapredno stranko, Schwegel, Dubsky in Stürgkh za nemškoliberalne veleposestnike, Lueger za protisemite in Mauthner za nemško svobodno združitev. Funke, Bareuther, Kaiser in Lichtenstein so se pismeno opostili. Predsedoval je Schwegel. Posvetovanja so trajala dopoldne in popoldne in konferenca se je izrekla za to, naj bi se nemške stranke ne udeležile posvetovanj z ministerskim predsednikom, češ, da je tudi Thunovo ministertvo Nemcem sovražno. Kar dokazuje imenovanje Gleispacha višjesodnim predsednikom,

razpust graškega obč. sveta, Ruberjev ukaz glede uradovanja pri sodiščih v Šleziji, nesankcioniranje zakona Kolisko in dogodb v Pragi. Zajedno pa je konferenca sklenila naznaniti ministerskemu predsedniku, da to še ni njena zadnja beseda in da so nemške stranke pripravljene, se pogajati z vlado, ako prekliče jezikovne naredbe sans phrase. Konferenca je storila ta sklep, dasi jej je bilo z najavtoritativnejše strani naznanjeno, da krona preklica jezikovnih naredb ne dovoli dokler se prizadete stranke zjedinijo glede tega, kar naj jezikovne naredbe nadomesti. V imenu udeležnikov konference sta šla Schwegel in Pergelt k ministerskemu predsedniku in sta mu naznanila konferenčni sklep. Koj na to se je sešel mininisterski svet na posvetovanje, kaj naj odgovori. Načelniki nemških strank se snidejo danes zopet, da store definitivni sklep.

Dunaj 11. julija. Ministerski predsednik grof Thun je danes dopoldne zopet konferiral z baronom Schweglom in potem z grofom Osvaldom Thunom. Ob 11. uri dopoldne se je sešel ministerski svet. Na konference z ministerskim predsednikom pojdejo eventualno kot zastopniki nemškoliberalnih veleposestnikov grof Osvald Thun, knez Rohan, knez Karol Auersperg in posl. dr. Damm.

Dunaj 11. julija. Načelniki nemških klubov so bili izdali komuniké, kateri pa so v zadnji uri preklicali. V tem komunikéju je bilo rečeno, da nemške stranke uvidevajo obupni položaj države, da pa ga one niso krive. Tudi sedaj so pripravljene na spravo, a vsled pre slabih izkušenj z raznimi vladami, se ne morejo udeležiti nobenih pogajanj, dokler ne dobé garancij, da se bo vladalo v Nemcem prijaznem duhu. Jedinaka garancija pa je preklic jezikovnih naredb.

Dunaj 11. julija. Presumptivni prestolonaslednik nadvojvoda Fran Ferdinand d' Este se — kakor se govori — zaroči te dni v Gmundenu z 18letno hčerjo vojvode Cumberland. Poroka bo na izrečno željo cesarjevo začetkom novembra.

Gradec 11. julija. „Grazer Tagblatt“ javlja, da je bila razprava na konferenci načelnikov nemških klubov jako živahna. Govorili so vsi udeležniki in po večkrat. Zastopniki nemškonacionalne in nemškonapredne stranke so izjavili, da se ne udeležé nobenih pogajanj, dokler vlada ne prekliče jezikovnih naredb. Sprejet je bil predlog, naj se od ministerskega predsednika zahteva izjava glede preklica jezikovnih naredb, posvetovanje pa se je pretrgalo dotlej, da pride odgovor ministerskega predsednika. Posvetovanja so bila tajna. Upanja ni nič, da bi se nemške stranke odzvale vladnemu povabilu.

Heb 11. julija. Schönererjanski shod je sprejel soglasno resolucijo, s katero izreka najpopolnejše zaničevanje tistim poslancem, ki bi, pozabivši na lanskem shodu v Hebu storjeno prisego, stopili z vlado v dogovore, predno prekliče vlada jezikovne naredbe.

Heb 11. julija. Schönererjanski shod, na katerem so govorili Schönerer, Iro in Hofer, se je vršil včeraj ob jako številni udeležbi. Popoldne je več tisoč ljudij šlo v Walsassen na Bavarsko, kjer so Schönererjanci hujskali proti Avstriji.

Madrid 11. julija. Došlo je poročilo, da se je posrečilo pomnožiti posadko v Santjagu. Minister zunanjih del je izjavil, da so govorice o mirovni pogajanjih neosnovane in da ministri v tem oziru niso jedini.

London 11. julija. „Daily Telegraph“ zatrjuje, da tečejo pogajanja radi miru mej Špansko in Ameriko že od 5. t. m. in da niso brez uspeha.

Washington 11. julija. Bombardiranje St. Jaga se je začelo. Mac Kinley je naročil, da je sprejeti samo brezpogojno kapitulacijo.

Slovenci in Slovenke! ne zabite družbe sv. Cirila in Metoda!

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 306,2 m.

Julij	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempe- ratura v °C	Vetrovi	Nebo	Padavina v mm v 24 urah
9.	9. zvečer	734,3	16,1	brezvetr.	dež	
10.	7. zjutraj	735,7	13,2	sr. jzab.	del. jasno	8,0
	2. popol.	734,7	23,0	sl. szah.	del. obl.	
	9. zvečer	735,0	16,4	sl. jug	jasno	
11.	7. zjutraj	735,7	13,6	sl. vzhod	jasno	0,0
	2. popol.	734,5	23,5	sl. jzab.	dež	

Srednja temperatura sobote in nedelje 15,6° in 17,5°,
na 40° in 21° pod normalom.

Dunajska borza

dne 11. julija 1898

4%, državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	164 gld.	—	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	192	—	—
Dunavske reg. srečke 5% po 100 gld.	128	75	—
Zemlj. obd. avstr. 4 1/2% zlati sast. listi	98	60	—
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	157	50	—
Ljubljanske srečke	23	—	—
Rudolfove srečke po 10 gld.	26	50	—
Kreditne srečke po 100 gld.	201	75	—
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	515	—	—
Papirnati rubelj	1	26 1/2	—

Josip Noll, operni pevec, režiser in urednik,
naznanja potrj globoke žalosti v svojem in v imenu
hčerke **Eme** vsem dragim sorodnikom, čestitim
priateljem in znancom, da je iskreno ljubljena
soproga, oziroma mati, gospa

Antonija Noll roj. Vivoda

danes ob 1. uri ponoči, po dolgi in mučni bolezni,
sprejemši sv. zakramente za umirajoče in večkrat
potolažena z resnicami sv. vere po velikem trpljenju
izdahnila svojo blago dušo v 47. letu svoje dobe
ter se preselila v boljši svet.

Smrti ostanki preljubne pokojnice se pre-
peljejo v torek, dne 12. t. m., popoldne ob polu
6. uri iz hiše žalosti, Študentovske ulice šte. 2,
na pokopališče k svetemu Krištofu, kjer se polože
k večnemu počitku.

Sv. maše zadušnice se bodo brale v raznih
cerkvah.

Draga pokojnica se priporoča v molitev in
blag spomin. (1072)

V Ljubljani, dne 11. julija 1898.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. junija 1898 leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. **Proga čez Trbiž**
Ob 12. uri 5 m. po noči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec,
Franzenfeste, Ljubno; čez Selzthal v Ausse, Solnograd; čez
Klein-Reifling v Steyr, Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob
7. uri 5 m. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Co-
lovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd;
čez Klein-Reifling v Linc, Budejovice, Plzenj, Marijine vane,
Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, čez Amstetten
na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. popoldne osebni vlak v
Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj.
— Ob 4. uri 2 m. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak,
Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Leuc - Gastein,
Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Paris;
čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzenj, Marijine
vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj
via Amstetten. — Ob 7. uri 15 min. sveder osebni vlak v Lesce
Bled. Poleg tega vsako nedeljo in praznik ob 5. uri 39 m. po-
poludne v Lesce-Bled. — **Proga v Novo mesto in v Ko-**
čevje. Mešani vlaki: Ob 6. uri 15 m. zjutraj, ob 12. uri
55 m. popoldne, ob 6. uri 30 m. sveder — **Prihod v**
Ljubljano j. k. **Proga iz Trbiža.** Ob 5. uri 46 m.
zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, iz Lipskega
varov, Plznja, Budejovic, Solnograda, Lince, Steyra, Aussee,
Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 7. uri 55 min.
zjutraj osebni vlak iz Lesce-Bleda. — Ob 11. uri 17 m.
popoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Karlovih
varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejovic, Solnograda,
Lince, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Bregence, Inomosta,
Zella ob jezeru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovca, Lince, Pon-
tabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osebni vlak s Dunaja
Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pon-
tabla. — Ob 9. uri 6 m. sveder osebni vlak s Dunaja, Lipske,
Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov,
Plznja, Budejovic, Lince, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla.
Poleg tega vsako nedeljo in praznik ob 9. uri 55 m. vlak iz
Lesce-Bleda. — **Proga iz Novega mesta in iz Kočevja**
Mešani vlaki: Ob 8. uri 19 m. zjutraj, ob 2. uri 32 m.,
popoldne in ob 8. uri 35 m. sveder. — **Odhod iz Ljub-**
ljane d. k. v **Kamnik.** Ob 1. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri
5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. in ob 10. uri 25 min. sveder,
poslednji vlak samo ob nedeljah in praznikih. — **Prihod**
v Ljubljano d. k. iz **Kamnika.** Ob 6. uri 56 m. zju-
traj, ob 11. uri 8 m. popoldne, ob 6. ur. 10 m. in ob
9. uri 55 min. sveder, poslednji vlak samo ob nedeljah in
praznikih. (1044—4)

Poštenega in marljivega

učenca

vzprejme tvrdka **Jon. Petrič**, trgovina s papir-
jem v Ljubljani. (1071—1)

V Gorjah sta še za oddajo

2 lepi sobi

s najlepšim razgledom na Karavanke in Blejsko
jezero. Več pove **J. Černe** v Šmartnem pri Litiji.

Trgovski učenec

(1059—2)

zdrav in krepak, kateri je dovršil vsaj dva razreda
srednje šole, se vzprejme takoj pri **Ateliju Po-**
gačnik-u, trgovcu v Cerknici na Notranjem.

Slovenskega stenografa

vzprejme takoj

(1068—1)

odvetnik dr. Otokar Rybár
v Trstu, ulica s Spiridione št. 3, II.

Lepa domačija

je iz proste roke na prodaj. Ista sestoji iz hiše
v Savljah št. 28, s potrebnimi gospodar-
skimi poslopji v najboljšemu stavbnemu stanu,
s obsežnim sadnim vrtom, omejenim z najfi-
nejšimi sadnimi vrstami in v najboljši rašči. Njive
obsegajo 6 oralov 1553 □ sežnje, travniki 12
oralov 722 □ sežnje. Poleg tega umno obdelanega
sveta je tudi 1010 □ sežnje obsega, dobro za-
raščeni hrastovi gozd.

Kupe, ki si hočejo to domačijo ogledati, naj
se oglašajo pri **Francetu Dermastiju**, posestniku
in krčmarju na Ježici št. 10.

Pogoje in druge podrobnosti ter pojasnila
poizve se v pisarni **dr. M. Hudnika**, odvetnika
v Ljubljani. (1066—2)

Usojam si naznaniti slavnemu občinstvu, da sem
zapršel

v Trstu

(637—11)

trgovino za komisijonalno in špedicijsko poslovanje.

Naročila, in sicer mala v pošiljstvih po 5 kg po
pošti in od 30 kg naprej po železnici, izvrševal bom
točno in ceno.

Razpošiljal bom razen kolonijalnega blaga
tudi druge na trg spadajoče stvari, kakor: sadje,
zelo, javo, riže i. dr. Pečal se bom s razpre-
davanjem domačih pridelkov, s prilema-
njem blaga v svojo skladišča, dajal na ista
napladišča in posređeval dotično prodajo
na korist lastnika.

Trgoval bom tudi s vinom in debele.
Sprejemam zastopstva trdih — za konku-
renco sposobnih — tvrdk in polagam za to kavicjo.
Nadeja se, da se me sorodaki domislijo, ostajam
z odličnim spoštovanjem udani

Ernest Pegan v ulici S. Francesco št. 6.

Danes v ponedeljek poslovna predstava Turl in Toni Darée v kavarni Mayr.

(1069)

Kopelj Kamnik

na Kranjskem

basin za plavanje, vodno zdravišče, pokrito šetalisce, travnik in telovadni prostor,
vestno individualno zdravljenje po **Kneippovih** načelih, po želji tudi po drugih na-
ravnih zdravilnih načinih, pitno zdravljenje elektriciteta, masaža, zdravstvena gimna-
stika. Zdravniški vodja: Univ. med. dr. **Wackenreiter**. Stanovanja po zmerni ceni.
Sobe od 40 kr. do 1 gld. 30 kr. v zdraviliškem poslopju in v 4 vilah, vse zvezane z
nasadi zdraviliškega parka, izborna restavracija; penzija I. razreda 1 gld. 36 kr.,
II. razreda 70 kr. na dan. — Prospekti po zdraviliškem ravateljstvu. (502—14)

(1064—2)

Razpis ponudbene razprave.

Podpisani magistrat razpisuje vsled sklepa občinskega sveta z 7. dne
julija letos pismeno ponudbeno razpravo za

oddajo vseh potrebnih stavbnih del za zgradbo „Mestnega doma“

na cesarja Jožefa trgu radi nujnosti

na dan 14. julija letos ob 10. uri dopoldne.

Dotični načrti, sestavek mer, pogoji in drugi pripadajoči pripomočki se
dobivajo v pisarni mestnega stavbnega urada ob navadnih uradnih urah.

V ponudbah nastavi naj ponudnik s številkami jednake cene in na
njih preračunjeni skupni znesek s številko in besedami, ter oddaj te po-
nudbe zapečatene in opremljene s 5% vadijem v gotovini ali v vrednostnih
papirjih do določenega roka pri podpisnem mestnem magistratu pri čemer
se pripominja, da se sme ponujati za vsa dela vkup, pa tudi za vsako skupino posebej.

Na ponudbe, ki bi došle prekasno in na take, katere bi se ne ujemale
popolnem z navedenimi pogoji, se ne bode oziralo.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

dne 8. julija 1898.

St. 23486.

Jedino pravo originalno

plznsko pivo

Telefon št. 90.

je le ono

iz meščanske pivovarne v Plznu

ustanovljene l. 1842.

Jedino to je bilo odlikovano na vseh razstavah,
kjer je bilo izloženo,

z najvišjimi počastnimi znaki.

Zastopnik:

(951—10)

J. Gorup v Ljubljani.